U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **V. S.** zast. JUDr. Pavlou Kubičovou, advokátkou, se sídlem Ostrava – Poruba, Gen. Sochora 1676, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 5. 2006, č. j. 65 Az 194/2005 - 38, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupkyni stěžovatele JUDr. Pavle Kubičové, advokátce, se sídlem Ostrava – Poruba, Gen. Sochora 1676, **s e** odměna za zastupování **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 6. 2005, č. j. OAM-1049/VL-10-04-2005, kterým mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), s tím, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Krajský soud v Ostravě shora označeným napadeným rozsudkem, rozhodl, že se žaloba zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku stěžovatel včas podal kasační stížnost, v níž konstatoval, že ji podává podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s“.) Namítá, že krajský soud posoudil věc v rozporu s právním řádem, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu včetně krajského soudu a že krajský soud jeho věc projednal v rozporu se zákonem o azylu. Současně požádal o odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku podle ustanovení § 107 s. ř. s., neboť má reálnou obavu z návratu na Ukrajinu, kde mu hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatel požaduje zrušení shora citovaného rozsudku a vrácení věci

krajskému soudu k dalšímu řízení. Dále žádá, aby mu byl ustanoven bezplatný právní zástupce a tlumočník pro řízení o kasační stížnosti. Navrhuje, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 11. 10. 2006, č. j. 65 Az 194/2005 - 57, stěžovateli ustanovil zástupce z řad advokátů JUDr. Pavlu Kubičovou, kterou týmž usnesením vyzval, aby kasační stížnost do jednoho měsíce doplnila tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá, a doplnila údaj o tom, kdy byl napadený rozsudek stěžovateli doručen. Krajský soud zároveň uvedl, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, může být kasační stížnost odmítnuta. Podle údajů na doručence bylo toto usnesení doručeno ustanovené zástupkyni stěžovatele dne 24. 10. 2006. V určené lhůtě, ani později však stěžovatel (jeho zástupkyně) na výzvu obsaženou v usnesení nereagoval. Následně předložil Krajský soud v Ostravě věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Ostravě k doplnění kasační stížnosti a tato nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s., nezbývá než ji odmítnout.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek krajského soudu, ani žádné konkrétní důvody. Z textu kasační stížnosti tak není poznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40).

Tak tomu je i v posuzované věci, kdy stěžovatel pouze uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., a dále uvedl, že krajský soud posoudil věc v rozporu s platným právním řádem, že shledává vážná pochybení u všech orgánů, které rozhodovaly ve věci azylu. V souvislosti s žádostí o odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku dodává, že krajský soud jeho věc projednal v rozporu se zákonem o azylu a že má reálnou obavu z návratu na Ukrajinu, kde mu hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatel neuvádí nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud

za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel (jeho zástupkyně) byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

K žádosti stěžovatele, aby byl ve věci ustanoven tlumočník, Nejvyšší správní soud sděluje, že v dané věci vycházel na základě § 64 s. ř. s. z ustanovení § 18 odst. 2 občanského soudního řádu, podle kterého účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk, soud ustanoví tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo. V průběhu řízení, v němž se kasační stížnost odmítá z důvodů nedoplnění podání, však taková potřeba najevo nevzešla. Otázka ustanovení tlumočníka by se tak nepochybně stala aktuální až v případě ústního jednání, které však zdejší soud s ohledem na ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s. nenařídil.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval, nehledě na to, že odkladný účinek nastává přímo ex lege, neboť podle § 32 odst. 5 zákona o azylu podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany (dříve: azylu) má odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Vzhledem k tomu, že ze soudního spisu není zřejmé, že ustanovená advokátka JUDr. Pavla Kubičová učinila úkon právní služby, ze který náleží odměna podle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (na výzvu krajského soudu vůbec nereagovala), však Nejvyšší správní soud odměnu zástupkyni stěžovatele nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu